

Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
1.M.63/2015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/54-2/2016
Érkezett:	2016 MARCH 22.
Példány:	4
Melléklet:	7 db
Kezelőiroda:	4

SZOLNOKI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/54-0/2016
Érkezett:	2016 JAN 13.
Példány:	3
Melléklet:	2 db
Kezelőiroda:	4
Lapszám:	1.M.63/2015

Felperes: Dr. Ravasz László

I.r. alperes: Szegedi Törvényszék
II.r. alperes : Kúria
III.r. alperes: Országos bírósági Hivatal
IV.r. alperes: Miskolci Törvényszék

Per tárgy: Kártérítés

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/54-0/2016
Érkezett:	2016 JAN 13.
Példány:	3
Melléklet:	2 db
Kezelőiroda:	4

A Fővárosi Ítéltábla Mellett Működő Elsőfokú Szolgálati Bíróság SZF1/46/2011. és a Kúria Mellett Működő Másodfokú Szolgálati Bíróság Szf.F.II.1/2012/9. számú határozatával bírói tisztségből való felmentés indítványozása fegyelmi büntetést szabta ki velem szemben. Ez alapján Magyarország Köztársasági Elnöke a IV-4/01607-3/2012. számú határozatával a bírói tisztségemből 2012. május 24-i hatállyal felmentett.

Magyarország Alkotmánybírósága a 21/2014. (VII.15.) AB számú határozatával a szolgálati bíróságok fenti határozatait megsemmisítette, mivel azok megsértették a tisztességes eljárásból való jogomat. Elnöke a IV-4/04041-6/2004. számú határozatával 2012. május 25-i hatállyal bíróvá kinevezett.

Ez alapján az Országos Bírósági Hivatal Elnökének indítványa alapján Magyarország Köztársasági. A Szegedi Törvényszék Elnöke a 2014.El.VI.A.26/20. számú határozatával a kártérítési- és sérelemdíj iránti igényemet elutasította arra hivatkozással, hogy a Ptk.349.§ (1) bekezdése alapján nem illet meg kártérítés és sérelemdíj. A fenti határozatában a Szegedi Törvényszék Elnöke tájékoztatott arról, hogy az igényemet a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt peres úton érvényesíthetem.

A fentiekre tekintettel alperesek ellen keresetet terjesztettem elő a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál vagyoni és nem vagyoni kártérítés megfizetése iránt. Az eljárás lefolytatására a Szegedi Ítéltábla a Pkf.II.20.065/2015/2. sz. végzésével a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot jelölte ki. A II-IV. alperes vonatkozásában a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.63./2015/8. számú végzésével a keresetemet idézés kibocsájtása nélkül elutasította. A fenti végzést a Szolnoki Törvényszék 4.Mpkf.20.929/2015/3. sz. végzésével helyes indokai alapján helybenhagyta.

Álláspontom szerint a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.63./2015/8. és a Szolnoki Törvényszék 4.Mpkf.20.929/2015/3. számú végzése az alábbiak miatt Alaptörvény sértő.:

1./ / A Szegedi Ítéltábla a Pkf.II.20.065/2015/2. számú végzésével a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot jelölte ki a per tárgyalására. A Pp.45.§ (2) bekezdése b./ pontja alapján az Ítéltábla dönt a kijelölés tekintetében, ha az illetékességi területén van olyan közigazgatási és munkaügyi bíróság, akinek a per tárgyalására hatásköre van. Az Ítéltábla az eljáró bíróság kijelöléskor köteles vizsgálni azt, hogy a kijelölendő bíróságnak van-e hatásköre a per tárgyalására.

Nyilvánvalóan nem jelölhet ki az ítélőtábla olyan bíróságot aminek nincs hatásköre a per tárgyalására. A Pp. rendelkezései szerint a hatáskör vizsgálata a per minden szakaszában minden bíróságnak kötelező. Így megállapítható, hogy a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság is azért kerülhetett kijelölésre, mert a Szegedi Ítélőtábla jogi álláspontja szerint hatásköre van a per letárgyalására.

A Szegedi Ítélőtábla a határozatában részletesen nem fejtette ki, de nyilvánvalóan figyelembe kellett vennie azon az alperesek észrevételében is megállapított és elismert azon jogi álláspontot, hogy a bíró szolgálati viszonyával kapcsolatos perekre speciális, a Pp.22-23.§-tól eltérő hatásköri szabályok vonatkoznak, amelyeket a Bjt. 145.§. (1) és (2) bekezdése illetve 146.§ (1) bekezdése határozta meg. Ezen rendelkezések szerint a bíró a szolgálati viszonyából eredő igénye érvényesítése érdekében szolgálati jogvitát kezdeményezhet. Az észrevételeikben maguk az alperesek is elismerték (3. sorszám alatti beadvány 2. oldal 4. bekezdés 2. mondat), hogy az I-IV. alperesek vonatkozásában előterjesztett keresetemben a bírói szolgálati jogviszonyommal összefüggésben keletkezett igényt érvényesíték. A fegyelmi eljárás és az ebben kiszabott bírói jogviszonyból való felmentés indítványozása fegyelmi büntetés a szolgálati jogviszonnyal összefügg, így a fegyelmi eljárás jogszerűtlenségéből származó igény érvényesítése is összefügg a bírói szolgálati jogviszonnyal. Ez alapján nem tudható, hogy az első fokú bíróság mire alapítja azon jogi álláspontját hogy a II-IV. r. alperesekkel szemben előterjesztett keresetemben nem a szolgálati jogviszonyommal kapcsolatos igényemet érvényesítettem. Bár megjegyzendő, lehet, hogy ezen a bírósági hatáskört alapvetően befolyásoló jogkérdéssel egyáltalán nem is foglalkozott az elsőfokú bíróság, mivel a végzésében semmilyen indokát nem adta annak, hogy a II-IV. r. alperes ellen előterjesztett keresetem miért nem minősül a szolgálati jogviszonyból származó igény érvényesítésének. Az első fokú bíróság még érintőlegesen sem említi a végzésében a határozatának alapjául figyelembe vett jogszabályhelyeknél a bírósági hatáskört alapvetően meghatározó Bjt.145.§ (1) és (2) bekezdését. Az is állandó bírói gyakorlat, hogy a Pp.130.§ (1) bek. b./pontja alapján a kereset csak akkor utasítható el idézés kibocsájtása nélkül ha, kereset elbírálására egyáltalán nincs semelyik magyar bíróságnak hatásköre. (AEÉ.1996/3. sz. jogeset) Tekintettel arra, hogy szolgálati jogviszonyból eredő és ebből adódóan bírósági hatáskörbe tartozó igényt érvényesíték a keresetemben a II-IV. r. alperesek vonatkozásában is, ezért a Pp.130.§ (1) bek. b./pontja ezen esetben nem alkalmazható. Ezzel kapcsolatban szükséges kiemelni, hogy a másodfokú bíróság sem utasíthatta volna el a keresetemet arra hivatkozással, a Bjt. 145.§ a alapján szolgálati jogvita csak a munkáltatói jogkört gyakorlóval szemben indítható. Klasszikus példa erre, hogy ha az Alkotmánybíróság határozata ellenére az OBH Elnöke a Bjt.3.§ (4) bekezdésében és a 4.§ (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően nem vagy nem megfelelően terjesztette volna fel a Köztársasági Elnöknek a kinevezési javaslatomat akkor emiatt Őt kellett volna perelnem szolgálati jogvita keretében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt és nem a Szegedi Törvényszéket. Így az is szolgálati jogvitának minősül, ha, a szolgálati jogviszonyom megszüntetése során megsértik a tisztességes eljáráshoz való jogomat a szolgálati bíróságok és ebből eredően igényt érvényesíték.

A bíró szolgálati viszonyával kapcsolatos perekre csak és kizárólag a közigazgatási és munkaügyi bíróságoknak, illetve a szolgálati bíróságoknak van hatásköre a Bjt. 145-146.§-a alapján. (A speciális Bjt. hatásköri szabály megelőzi az általános Pp. hatásköri szabályokat. Lásd: jogszabályok hierarchiája) Vélhetően a fentiekben kifejtett jogi álláspontra helyezkedett a Szegedi Ítélőtábla is, és azért döntött a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kijelöléséről. Így feltételezhető, hogy a Szegedi Ítélőtábla vélhető álláspontja szerint az I-IV. alperes vonatkozásában előterjesztett keresetemet a bírói szolgálati viszonyból származó igény érvényesítésének minősül, és ez alapján ennek tárgyalására a közigazgatási és munkaügyi bíróságoknak van hatáskörük és nem a szolgálati bíróságnak. Megjegyzendő, hogy maga az első fokú bíróság is megállapította a 8. sorszám alatti végzésében, hogy a keresetemet a Bjt. 142.§ (1) bekezdése illetve a 146.§. (1) bekezdése alapján kell elbírálni. E miatt nem tudható meg mi alapján állapította meg az első és másodfokú bíróság, hogy nincs hatásköre a kereset elbírálására a II-IV. r. alperes vonatkozásában, amikor maga sem

vitatták azt, hogy a kereseti követelésem a szolgálati jogviszonyomból eredő igényem érvényesítésére irányul (az alperesek sem vitatták ezt) , és megállapították azt is, hogy nem a szolgálati bíróságnak van hatásköre a perre.

Álláspontom szerint a kijelölő határozatban foglaltakat a kijelölt bíróság nem vizsgálhatja felül, és semmilyen formában nem hozhat ezen határozattal ellentétes döntést. Nyilvánvalóan nincs az első és másodfokú bíróságnak sem hatásköre, sem illetékessége a Szegedi Ítéltábla végzésének a felülvizsgálatára. Ezt támasztja alá azon Pp. rendelkezés is, hogy még jogorvoslatnak sincs helye a kijelölő határozattal szemben. A fentiekből megállapítható, hogy az első és másodfokú bíróság a keresetlevelet elutasító végzésében a Szegedi Ítéltábla végzését felülvizsgálva döntött hatásköri szabályról, ezért a határozata jogellenesnek és a Pp.45.§-ával illetve a Bjt.145-146.§-ával ellentétesnek tekintendő.

Azt azonban még fontos kiemelni, hogy nem tekinthető hatásköri kérdésnek az, hogy csak az I. r alperes kötelezhető-e kártérítésre a II-IV. r. alperesek jogsértése miatt, vagy a jogsértéseket ténylegesen elkövető alperesek is kártérítési felelősséggel tartoznak a bírói jogviszonyom jogellenes megszüntetése miatt. E kérdésben való határozat hozatal az állandó bírói gyakorlat szerint érdemi döntésnek minősül, és csak az eljárást befejező ítéletben lehet dönteni ezen kérdésen. Ilyen esetben a keresetlevél elutasításának vagy a per megszüntetésének nincs helye azon az alapon, hogy nem megfelelő személyt vontam perbe vagy az alperesekkel szemben nincs keresetőségi jogom . (EBH.2002.653., BH.2001.388.)

Véleményem szerint azzal, hogy az első és a másodfokú bíróság jogellenesen nem alkalmazta a Bjt.145.§ (1) bekezdésében foglaltakat megsértette az Alaptörvény XXVIII cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogomat. A tisztességes tárgyaláshoz való jog megsértését jelenti az ha a bíróságok megsértik a bírósághoz való fordulás alkotmányos jogát az ügyfélnek. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint: „A kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönhessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljeseledéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.” (19/2015 (VI.15.) AB határozat) Az álláspontom szerint azzal, hogy az eljáró bíróságok a Bjt. 145.§ (1) bekezdését figyelmen kívül hagyva a keresetemet idézés kibocsájtása nélkül elutasították megsértették a bírósághoz való fordulás alkotmányos jogát.

2. A másodfokú bíróság a határozata meghozatala előtt nem értesített arról, hogy milyen összetételű tanácsban fogja elbírálni a fellebbezésemet. Álláspontom szerint ezzel megsértette a másodfokú bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlan ítélkezéshez való jogomat. Nemzetközi szinten megfogalmazott jogelvek alapján felvetődik , hogy a törvényes bíróhoz és a

pártatlan ítélkezéshez való jogot sértheti az is, hogy a magyar bíróságok általános gyakorlata szerint a tárgyaláson kívül hozott határozatok meghozatalakor az ügyfelet nem értesítik a határozataik meghozatala előtt a tekintetben, hogy melyik bíró jár el és hoz határozatot az ügyben. Az Igazságszolgáltatási Tanácsok Európai Hálózata (ENCJ) Brüsszelben 2013 decemberében megtartott ülésén felvetődött annak megállapítása, hogy az ügyelosztás szabályait sérti, és ez alapján kizárási kérelem illetve fellebbezés terjeszthető elő, ha a bíróság a kijelölést követő legrövidebb időn belül nem értesíti az ügyfelet arról, hogy az ügyében melyik bíró hozza meg a döntést. Ennek betartása azért fontos, mivel a ügydöntő határozat meghozatala előtti értesítés elmulasztásával az ügyfelet elzárja a bíróság attól, hogy jogszerű kizárási kérelmet tudjon esetleg előterjeszteni az eljáró bírókkal szemben, mivel az eljáró bíró személyéről csak és kizárólag akkor szerez tudomást, amikor a jogorvoslattal már nem támadható határozatot megkapja. Ha a bíróságok a határozataik meghozatala előtt nem értesítették az ügyfelet a bírói tanács összetételéről, akkor az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértése is megállapíthatóvá válhat.

Ezen alkotmányossági probléma hatványozottan jelentkezik abban az esetben, ha bíróságok elleni kártérítési perekben az alperes képviselőjeként mint jelen esetben is az OBH Jogi Képviselési Osztálya jár el. Alapvetően sérti a pártatlan ítélkezéshez való jogot az, hogy a bíró személyes egzisztenciájára meghatározó befolyással bíró OBH Elnöke által irányított szervezet képviseli a perben peres félként részt vevő bíróságokat. Ezen képviselési forma alkotmányosságáról az Alkotmánybíróság már döntött egy korábbi határozatában, de ezt még az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatalának perbeli képviselése tekintetében hozta. Ezen alkotmánybírói döntést követően került elfogadásra 2011. évben az új Bjt. és Bszi. valamint a 6/2014 (IV.30.) OBH utasítás amelyek alapjaiban változtatták meg a bírósági törvényes képviselés szabályait. Így a 22/2012. (V.11.) AB határozat alapján az OBH perbeli képviselésére ezen alkotmánybírói döntés nem alkalmazható. A bírósági szervezeti rendszer 2012-es változására tekintettel aggályossá vált ezen képviselési forma, mert az új szabályozás szerint az OBH Elnöke egyszemélyi döntéssel határozza meg a bíró egzisztenciális létfeltételeit, és az OBH is az egyszemélyi vezetése alatt áll. A bíró pártatlanságának a vizsgálatokor mindig figyelembe kell venni azt, hogy a bíró személyes egzisztenciáját az objektív előmeneteli, minősítési és fegyelmi szabályozás hiánya miatt önállóan szubjektív alapon meghatározó vagy befolyásoló személynek vagy szervezetnek, mindig lehetősége van arra, hogy a bírói döntésre indirekt módon befolyással legyen. Az OBH és Elnöke így perbeli képviselőként quasi elvárást tud megfogalmazni az ügyben eljáró bíró számára. Ha a bíró ezt nem veszi figyelembe, akkor el is veszítheti a szolgálati felettese jóindulatát ami esetleg a karrierjében is hátrányt jelenthet. Ezt a helyzetet súlyosbítja a 6/2014 (IV.30.) OBH utasításban meghatározottak is.

Ezen OBH szabályzat szerint:

III. fejezet

Az OBH Jogi Képviselési Osztálya (a továbbiakban: JKO) által az OBH elnökének nyújtandó tájékoztatás

11. § (1) A JKO a per megindításáról, a lényeges perbeli eseményekről, az érdemi döntésről haladéktalanul tájékoztatást ad az OBH elnökének, ha

- a) a felek személye,
- b) a per tárgya,
- c) az érvényesíteni kívánt jog,
- d) valamely új jogintézmény,
- e) egyéb ok indokoltá teszi.

(2) Amennyiben az (1) bekezdéssel kapcsolatban intézkedés megtétele válik szükségessé, arra vonatkozóan a JKO javaslatot tesz.

V. fejezet

Tapasztalatok hasznosítása

A perek tapasztalatainak összegzése, hasznosítása

13. § (1) A jogi képviselet, mint alapfeladat ellátása mellett a peres ügyek tapasztalatainak meghatározott szempontok szerinti összegyűjtése és elemzése a JKO feladata. Ennek ki kell terjednie mindazokra a perekre, amelyekben az OBH félként vagy képviselőként járt el, illetve azokra is, amelyekben a bíróságok önállóan látták el a képviseletet.

(2) Szükséges minden olyan anyagi és eljárásjogi, ügyviteli, tárgyalásvezetési, egyéb tárgyalási magatartással kapcsolatos tapasztalat összegyűjtése, az abból levonható tapasztalatok összegzése, amelyek a jövőben hasznosíthatóak, vagy intézkedést igényelnek a bírósági képzés, vizsgálat, jogszabályalkotás stb. területén.

(3) Ennek érdekében a JKO félévente összegzi és különböző szempontok szerint (pl: anyagi, eljárásjogi, ügyviteli kérdés, pervezetési gyakorlat, marasztalás alapjául szolgáló jogerős bírósági eljárás, bírói mulasztás stb.) csoportosítja a fent jelzett, folyamatosan vezetett tapasztalatokat.

14. § (1) A perek tapasztalatairól az OBH elnöke részére a JKO vezetője évente jelentést ad, amely tartalmazza:

- a) a beszámolási időszakban érkezett, befejezett, folyamatban levő ügyek és azon tárgyalások számát, amelyeken az OBH részéről képviselő vett részt,
- b) a beszámolási időszakban hozott első- és másodfokú ítéletek számát, a keresetet elutasító és marasztaló ítéleteket és az utóbbiak alapján teljesített kifizetések összegét,
- c) a levonható tanulságokat, a tapasztalatokat az ügy megjelölésével, d) a tapasztalatok hasznosítására, esetleges jogszabály módosításra, vagy szükséges intézkedésre vonatkozó javaslatot. (2) A jelentés kivonatát az intraneten közzé kell tenni. Az összegzés és jelentés alapján az OBH által hozandó intézkedések

15. § (1) Igazgatási intézkedések:

- a) szabályzat kiadása,
- b) ajánlás készítése,
- c) eseti célvizsgálat elrendelése,
- d) vezető-vizsgálat elrendelése,
- e) javaslattétel tárgyi-, személyi feltételek biztosítására, átcsoportosításra,
- f) a perek tapasztalatait összegző jelentésekből levonható, általánosítható megállapítások.

Ezen rendelkezésekből egyértelműen megállapítható, hogy az OBH Jogi Képviseleti Osztálya rendszeresen jelentést készít a bíróságokat érintő perben eljáró bírónak a tevékenységéről, és a perbeli magatartásáról. A JKO által jelzett perbeli vélt vagy valós bírói jogsértések miatt az OBH Elnöke bármikor utasíthatja az érintett bíró szolgálati felettesét, hogy indítson ezen bíró ellen fegyelmi vagy alkalmatlansági eljárást. Így **látható**, hogy az OBH Elnöke bármikor minden kontroll nélkül szankcionálni tudja ha az ügyekben eljáró bíró nem a JKO által elvártaknak megfelelően jár el a per során. De pozitívan is befolyásolhatja a karrierjét egy bírónak ezen perekben folytatott ítélkezési színvonala. Arra is lehetőséget ad a jelenleg hatályos Bjt. és Bszi., hogy vezetővé nevezze ki az OBH Elnöke az ilyen perekben eljáró bírót.

A probléma még súlyosabb a bírók által vagy ellen indított munkaügyi perekben. A 6/2014. (IV.30.) OBH utasítás 4. § (2) bekezdése szerint az ilyen perekben a bíróságoknak az OBH általi képviselete

kötelező. Ezekben a munkaügyi perekben sokszor a bírói függetlenség kérdéseiről is döntenie kell a közigazgatási és munkaügyi bíróságoknak. (Pl.: jogellenes áthelyezés, ügyelosztási terv módosítás, stb.) Emiatt kiemelten fontos az ilyen ügyekben ítélező bíróságok és bírók pártatlansága. Egy bírónak a munkaügyi és közigazgatási bíróvá való kijelöléséről vagy felmentéséről az OBH Elnöke egyszemélyben dönt. (Bjt. 30.§ (1) bekezdés) Csak az lehet a bírók egzisztenciáját és függetlenségét is érinthető közigazgatási és munkaügyi pereket tárgyaló bíró akit ezen szakterület tárgyalására az OBH Elnöke kijelöl. Erős kételyeket vet fel a pártatlanság tekintetében az, hogy bírók munkaügyi pereit olyan bírók tárgyalják, akiket erre a posztra az ellenfél képviselője nevezett ki vagy az innen való elmozdításuk is tőle függ.

A fentiekén kívül az OBH perbeli képviseletének alkotmányosságával kapcsolatos kételyeket erősíti az alkotmánybíróság alábbi megállapításai is:

„Az Abh.-ban az Alkotmánybíróság kifejtette álláspontját a strasbourgi joggyakorlatot is figyelembe vevő korábbi határozatait felidézve, a bíróság pártatlanságának követelményével kapcsolatban is, „miszerint a »pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítélet mentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében« [...] [A]z Alkotmánybíróság hivatkozott a Bíróság által alkalmazott ún. kettős tesztre, miszerint a szubjektív teszt keretében az eljáró bíró személyes magatartását, vagyis azt vizsgálja, hogy volt-e az eljárás során olyan megnyilvánulása, amelyből a pártatlanságának hiányára lehet következtetni. Az objektív megközelítés pedig annak vizsgálata, hogy volt-e objektíve igazolható oka a pártatlanság hiánya feltételezésének [...], vagyis az adott szabályozás biztosítja-e a pártatlanság követelményét, ideértve azt is, hogy az eljárás a közösség, elsősorban a jogkeresők oldaláról nézve objektíve nem támaszthat kételyeket a pártatlanságot illetően [...]. Ahogyan arra a Bíróság is rámutatott: »Továbbá a pártatlanságot biztosító nemzeti eljárások léte (mint például a bíró visszahívásának szabályai) releváns tényezőt képeznek. Ezek a szabályok a hazai törvényhozás eltökéltségét fejezik ki, hogy minden ésszerű gyanút szüntessen meg a kérdéses bíró, vagy bíróság vonatkozásában és egy arra irányuló törekvést jelentenek, hogy semmisítsék meg a gyanú alapját az ilyen aggodalmak okainak megszüntetésével. Túl azon, hogy biztosítják a konkrét elfogultság nemlétét, arra irányulnak, hogy a pártatlanságnak a látszatát is megszüntessék, így azt a célt szolgálják, hogy növeljék a bizalmat, amelyet egy demokratikus társadalomban a közönség felé sugároznak (*Mežnarić kontra Horvátország*, 2005. július 15., 27. §)« (*Huseyn és mások kontra Azerbajdzsán*, 162. §) (36/2013 (XII.5.) AB határozat),,

Kiemelendő, hogy az OBH perbeli képviseleténél jelentkező aggályok kifejtésekor a bírói karrierre és perbeli döntésre való behatás lehetőségéről, és nem annak tényleges meglétéről tesznek említést. A gond az, hogy csak az OBH Elnökének kontrollálhatatlan egyéni döntésén múlik az, hogy a bíróságokat érintő perben ítélező bíróval szemben akár a per folyamatban léte alatt is alkalmaz-e olyan retorziókat a JKO szerint nem megfelelő perbeli bírói magatartás miatt amely akár a per érdemi eldöntésére is kihatással lehetnek. Ennek megakadályozására semmilyen jogi garanciák nincsenek a mai magyar szabályozási rendszerben. A bíró feje felett mindig ott lebeg Demoklész kardja, amit nyilvánvalóan Ő is tud.

A magyar bírói szervezeti rendszeren belül a vezetői szubjektív értékelésétől független objektív bírói előmeneteli, minősítési, fegyelmi és automatikus szignálási rendszer kialakulásáig illetve a 6/2014 (IV.30.) OBH utasítás megsemmisítéséig egy bíróság ellen indított perben a bírói pártatlanság vagy annak látszata az OBH perbeli képviselet miatt nem tekinthető biztosítottak. Jól

mutatja ezen probléma fontosságát, hogy a bíróságok ellen indított kártérítési perek 94%-ában elvesztettek voltak az állampolgárok. Amíg a fenti szabályozás érvényben van addig, mindig felmerülhet bárkiben annak jogos gyanúja, hogy a bíróságok ellen lefolytatott perekben a bíró azért hozott a perben félként részt vevő bíróságra nézve pozitív ítéletet, mert csak a bírói karrierjét tartotta szem előtt. A bírónak nem csak pártatlannak kell lennie, hanem annak is kell látszania.

Álláspontom szerint a fentiekre tekintettel megállapítható, hogy nem volt biztosítva a bírósági eljárás során a pártatlan ítélkezéshez való, ezért azok Alaptörvény ellenesnek tekinthetők az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján. A fenti eljárásjogi kifogásaimat nem tudtam érvényesíteni a másodfokú bírókkal szemben, mivel azt sem tudtam ki fogja elbírálni a fellebbezésemet. Így a kizárási okokra csak itt tudok hivatkozni. Megjegyzendő, hogy az elsőfokú bíróság minden előzetes értesítés nélkül részben tárgyaláson kívül bírálta el a keresetemet, így a tárgyaláson való kizárási kérelem előterjesztésétől el voltam zárva. Így az elsőfokú bíróság elleni kizárási okokra is csak itt tudok hivatkozni. Kérem, hogy ezen tényeket az alkotmányjogi panaszom elbírálásakor a T. Alkotmánybíróság vegye figyelembe.

A fentiek alapján a következően

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.63/2015/8. és a Szolnoki Törvényszék 4.Mpkf.20.929/2015/3. számú határozatát semmisítse meg. Továbbá kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság semmisítse meg a 6/2014. (IV.30.) OBH utasítást és a Bszi. 86.§ (1) bekezdés b. pontját.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyre az Abtv. 27.§ a./ és b./ pontja illetve 28.§ (1) bekezdése határozza meg.

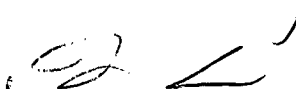
Jogi szakvizsgával rendelkezek amelyet bizonyító okirat a T. Alkotmánybíróságnál a 2868/2012. számú ügyben fellelhető.

Hozzájárulok, hogy az adataimat és az alkotmányjogi panaszomat nyíltan kezelje a T. Alkotmánybíróság.

A Szolnoki Törvényszék 4.Mpkf.20.929/2015/3. számú végzését 2014. november 12 napján kézbesítették a részemre.

Szeged, 2016.01.11.

Tisztelettel:

Dr. Ravasz László

